

השופט יצחק רווח שלוש שנים:

26 ישיבות

- תאריך הגשת התביעה: 12.10.71
 ישיבה לטענה: 16.11.71
 ישיבה לטענה: 28.12.71
 להמשך טענה: 31.1.72
 לגבי נאשמים מס' 1 + 10 : 27.2.72
 לטיעון לגבי נאשם מס' 10 : 27.3.72
 תזכורות ועוד: 11.4.72
 לתיזכורת: 28-29-30.11.72
 עדויות: 2.5.73
 להמשך לגבי נאשמים מס' 1 + 10 : 10.5.73
 להמשך שמיעת עדים: 2-3-6-9-10-11-12.9.73
 לתסקיר קצין-המבחן (נאשם מס' 6): 7.11.73
 נאשם מס' 6 נידון לקצין-מ"ב חן : 5.12.73
 לתיזכורת: 5.2.74
 לתיזכורת בפני הנשיא: 17.2.74
 לקצין-המבחן: 28.3.74
 להודאה: 30.4.74
 לגבי הנאשמים 3, 4, 10, 11, 12, 13 : 31.5.74
 השופט המחוזי יצחק רווח יצא לחו"ל. הדיונים בתיק מס' 846/71 נפסקו לתקופה של חודש ימים וחצי.
 גורדין נאשמים מס' 3, 4, 11, 12 : 14.8.74
 להוכחות לגבי הנאשמים מס' 1, 2, 5, 7, 8, 9, 13, 15 : 12.9.74
 נקבע לגור-הדין (נאשם מס' 8): 10.10.74

נאשמים הורשעו, אך את אחד מהם לא נשלח לכלא. שני הנאשמים ה"עיקריים עדיין לא הורשעו כלל.

כתב-אישום —

אחרי שנה

תוך ימים ספורים השלימה מישטרת פתח-תקווה את חקירתם של 15 החשודים. נדמה היה כי הפעם, לפחות, כאשר מדובר בפשע חסרת-תקדים באכזריותו ובחריפותו, יפעל מנגנון המישטרה במהירות. אך תיקוה זו התבדתה. אנשי פרקלישות מחוז תל-אביב טוענים כי המישטרה הגישה להם את התיק כעבור תשעה חודשים. הפשע בוצע ב-17 באוגוסט 1970 — כתב-האישום הוגש ב-7 באוקטובר 1971. סך-הכל — שנה(1). מאז ועד היום קרו בפרשת תיק-האונס הזה דברים, שלא-יאמנו ממש. במשך התקופה הזו נעצרו על-ידי המישטרה, לתקופה של כחודש ימים, רק שלושה מן החשודים (המשך בעמוד 26)

זהו סיפורו של

תיק: סיפור

שכמעט לא יאמן

עם הנאשם מס' 1. בשעה 11 בקירוב, עזבו הנאשם מס' 1 והמתלוננת את הדיסקוטק והגיעו לתחנה המרכזית בפתח-תקווה. כשברצונה של המתלוננת לתפוס את האוטר בוס לנסיעה לתל-אביב, במקום ובשעה הנ"ל, נמצא גם הנאשם מס' 2.

המתלוננת ביקשה מהנאשם מס' 1 שילווה לה כסף בשביל הוצאות הנסיעה באוטובוס, אולם באמתלאות שונות עיכב הנאשם מס' 1 את המתלוננת עד שיצא האוטובוס האחרון מהתחנה המרכזית, ואז נשארה המתלוננת בשטח התחנה עם הנאשם מס' 1 ו-2. לאחר שהמתלוננת נשארה עם הנאשמים 1+2, הגיעה לשטח התחנה המרכזית בפתח-תקווה מכונית פרטית, וה"נאשם מס' 1 כפה בכוח על המתלוננת להיכנס למכונית הנ"ל, ולנסוע עימו לראש-העין, כשהנאשם מס' 2 מתלווה אליהם בנסיעה על וספה בכיוון הנ"ל.

הנאשמים 1+2 חטפו את המתלוננת כדי שתהא צפויה ליחסים מיניים בלתי-חוקיים. בהגיע המכונית הפרטית ובה הנאשם מס' 1 והמתלוננת לראש-העין, הכריחו הנאשמים 1+2 את המתלוננת להיכנס ל"אחד הבתים בכונה לבוא עימה במגע מיני,

אונס שני היתה

אם כי המתלוננת התחננה בפניהם להדול מכך.

הנאשם מס' 1 הביא עימו סיגריות מעורבות בחשיש, ואז הגיעו למקום בראש-העין, מול ביתו של הנאשם מס' 2, הנאשמים 3, 6, 7, 15, וכולם בצוותא עישרו חשיש. עקב זאת נשארה המתלוננת מסוממת ומחוסרת-הכרה.

מאותו זמן, נשארה המתלוננת ברשותם של הנאשמים 1+2 כשהיא נטולת-הכרה עקב עישון סיגריות עם חשיש, וכדוריי-שינה שהיא נאלצה לבלוע על-ידי הנאשם מס' 1. הנאשמים 1+2 החזיקו במתלוננת בלי הסכמתה משך 3 ימים ולילות, ובמשך אותו הזמן הביאה למקומות שונים בראש העין, ומנעו ממנה לברוח ממקומות אלה.

בזמנים ומקומות אלה, בעלו כל הנאשמים את המתלוננת כשהם חברו יחדיו, כשהמתלוננת נטולת-הכרה או לחילופין כשהיא לא יכלה להתנגד להם בהיותה ב"רדת באיזור שומם, מול חבורה של גברים שהתחלפו לסירוגין כדי לבצע זממם. הנאשמים בעלו את המתלוננת בדרך רגילה, או לחילופין בדרך בלתי-טבעית...

אור ליום 21.8.70 נמלטה המתלוננת במכונית שהגיעה לראש-העין, ובאמצעותה הגיעה למחנה-היהודה בפתח-תקווה, ואם כי הנאשמים 1+2 רדפו אחריה על-מנת להחזיר זירה לראש-העין, הצליחה המתלוננת להתחמק מידיהם והגיעה לתל-אביב, למקום-עבודתה, ומעבידה הודיע למישטרה על כל הפרשה.

עד כאן, דיברתי כתב-האישום. לגבי מיקר-ההאונס האכזרי והמושך ביותר שאירע אי-פעם במדינת ישראל, ואשר אין יודעים רבים הדומים לו בהיסטוריה של הפשע בעולם כולו.

תוך 24 שעות מן הרגע בו הצליחה הנערה להתחמק מידי מעניה, עצרה המישטרה מיספר רב של חשודים.

היום, ארבע שנים אחרי ביצוע הפשע, ממושך בתי-הדין המ"חוזי בתל-אביב לקיים ישיבות על-תיק זה. התיק הגדול של 15 ה-

לפני ארבע שנים הובאו 15 חשודים

להוצאת פקודת-מעצר - הם נאשמו

במעשה-אונס קבוצתי שזיעזע את

המדינה - אך עד היום לא ניגמד

המישפט והם מסתובבים חופשיים

אונס שני היתה

מאת מרסל זוהר

הנערה בת ה-16 שנחטפה, משך 84 שעות רצופות, בזה אחר זה, בנוסף, היכו אותה באכזריות, וסיממו אותה בכדורי לומיגאל ובחשיש. בכתב-האישום, שהוגש לפני שלוש שנים, נאמר: "בלילה של 17.8.70 המתלוננת בדיסקוטק חצות בפתח-תקווה, ושם נפגשה

רם של מתח אירוטי שטף את המקום. ההתלהבות הפכה, בשלושה ימי-האונס הרצופים, לאכסטאה מינית. החברה הגיעו באופניים, באופנועים, ב"מכוניות, אפילו ברגל — ממרחק של ק"מ לומטרים, באו, אנסו, והסתלקו. אחדים מהם הלכו וחזרו פעמים אחדות. חמישה-עשר הצעירים נאשמו באונס

כך (לא) פעלה המישטרה:

- נאשם מס' 1 יצחק לחמיש (24) נעצר ב-22.8.70, שוחרר ב-21.9.70.
- נאשם מס' 2 ציון צובר (24) נעצר ב-24.8.70, שוחרר ב-21.9.70.
- נאשם מס' 3 מאיר אשואל (23) נעצר ב-22.8.70, שוחרר ב-1.9.70.
- נאשם מס' 4 יצחק חסיד (21) נעצר ב-22.8.70, שוחרר ב-2.9.70.
- נאשם מס' 5 שלום אערג' (27) נעצר ב-24.8.70, שוחרר ב-3.9.70.
- נאשם מס' 6 אפרים סלימן (24) נעצר ב-22.8.70, שוחרר ב-22.9.70.
- נאשם מס' 7 גוריון צובר (21) נעצר ב-21.8.70, שוחרר ב-9.9.70.
- נאשם מס' 8 יחיא מחזרי (30) נעצר ב-26.8.70, שוחרר ב-3.9.70.
- נאשם מס' 9 ציון מכורש (24) נעצר ב-26.8.70, שוחרר ב-3.9.70.
- נאשם מס' 10 משה טיאר (21) נעצר ב-30.8.70, שוחרר ב-15.9.70.
- נאשם מס' 11 ראובן פדל (21) נעצר ב-30.8.70, שוחרר ב-2.9.70.
- נאשם מס' 12 משה קווי (23) נעצר ב-26.8.70, שוחרר ב-4.9.70.
- נאשם מס' 13 גדעון עמר (23) נעצר ב-2.9.70, שוחרר ב-2.9.70.
- נאשם מס' 14 נחמיה אשואל (27) נעצר ב-21.8.70, שוחרר ב-9.9.70.
- נאשם מס' 15 שלמה אשואל (29) נעצר ב-23.8.70, שוחרר ב-1.9.70.

נאשמים 1 ו-2: השבוע עדיין חופשיים